

15 Μαΐου 1971

[Α.ΛΟΙΖΟΥ, Π., ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, Δ/στές.]

ΡΕΝΟΣ Γ. ΠΕΤΡΟΥ (ΠΠΠΤΡΟΣ),

Εφεσείων,

v.

ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινική Έφεση Αρ. 5275).

5 Ποινική Δικονομία — Άρθρο 74 (1) (γ) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, όπως τροποποιήθηκε — Καθήκον του Πρωτόδικου Δικαστού να πληροφορήσει τον κατηγορούμενο για τα δικαιώματα του σχετικά με την προβολή υπεράσπισης του — Παράλειψη τέτοιια πληροφορήσης καθιστά άκυρη την διαδικασία.

10 Ο κατηγορούμενος οδηγούσε το αυτοκίνητο του χωρίς τη δέουσα προσοχή και φροντίδα κατά μήκος του κυρίου δρόμου Δρούσιας — Πόλεως Χρυσοχούς. Βρέθηκε ένοχος της κατηγορίας αμελούς οδήγησης κατά παράβαση των Άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων Νόμου του 1972 (Νόμος Αρ. 86 του 1972).

15 Με την έφεση του ζήτησε ακύρωση της διαδικασίας λόγω του ότι ο πρωτόδικος Δικαστής παρέλειψε να ακολουθήσει τη διαδικασία που προνοεί το Άρθρο 74 (1) (γ) του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, όπως τροποποιήθηκε και να τον πληροφορήσει για τα δικαιώματα του σχετικά με την προβολή υπεράσπισης του.

20 Το Ανώτατο Δικαστήριο αποδέχτηκε την έφεση και τόνισε ότι η πληροφορήση του κατηγορούμενου για τα δικαιώματα του όπως καθορίζεται στη πιο πάνω νομοθετική διάταξη είναι θεμελιώδης πτυχή της ποινικής δικαιοσύνης και το Δικαστήριο έχει υποχρεωτικό καθήκον να την τηρή. Γι' αυτόν τον λόγο η έφεση επιτυγχάνει και η καταδίκη ακυρώνεται.

*Η έφεση επιτυγχάνει.*

25 Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

*Rex v. Toffi, 14 C.L.R. 256;**R v. Graham, 17 Cr. App. Rep. 40;*

R v. Villars, 20 Cr. App. Rep. 150.

**Έφεση εναντίον Καταδίκης.**

Έφεση εναντίον της καταδίκης από τον Ρένο Γ. Πέτρου (Ππίτρο) ο οποίος βρέθηκε ένοχος στις 29 Δεκεμβρίου, 1989 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου (Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 8659/88) στην κατηγορία αμελούς οδήγησης κατά παράβαση των άρθρων 8 και 19 του Περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου, 1972 (Νόμος 86/1972) και καταδικάστηκε από Μιλτιάδους Ε.Δ. σε πρόστιμο £45.-

*Χρ. Κληρίδης, για τον Εφεσεύοντα.*

*Μ. Παμπαλλή (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.*

*Cur. adv. vult.*

Α. ΛΟΙΖΟΥ, Π. ανέγνωσε την απόφαση του Δικαστηρίου. Ο εφεσεύων βρέθηκε ένοχος της κατηγορίας αμελούς οδήγησης κατά παράβαση των Άρθρων 8 και 19 του περί Μηχανοκινήτων Οχημάτων και Τροχαίας Κινήσεως Νόμου του 1972 (Νόμος Αρ. 86 του 1972).

Οι λεπτομέρειες του αδικήματος ήταν ότι στις 29 Ιουλίου 1988, στη Δρούσια της επαρχίας Πάφου οδηγούσε το αυτοκίνητο με αριθμό εγγραφής NG724, κατά μήκος του κυρίου δρόμου Δρούσιας - Πόλεως Χρυσοχούς, χωρίς τη δέουσα προσοχή και φροντίδα.

Ο πρώτος λόγος εφέσεως είναι ότι ο πρωτόδικος Δικαστής παρέλειψε να ακολουθήσει τη διαδικασία που προνοεί το Άρθρο 74(1)(γ) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, όπως τροποποιήθηκε, το οποίο προβλέπει τα πιο κάτω:

"(γ) μετά το πέρας της υποθέσεως δια την κατηγορίαν, εάν φαίνεται εις το Δικαστήριον ότι απεδείχθη εκ πρώ-

της όψεως υπόθεσις κατά του κατηγορουμένου επαρκώς ώστε να υποχρεούται να προβάλη την υπεράσπισιν αυτού, το Δικαστήριον καλεί τούτον να προβάλη την υπεράσπισίν του και πληροφορεί αυτόν ότι δύναται να  
 5 προβή εις ανόμωτον κατάθεσιν, εκ της θέσεως ένθα ευρίσκειται κατά τον εν λόγω χρόνον, εν η περιπτώσει δεν υπόκειται εις αντεξέτασιν ή ότι δύναται να δώση μαρτυρίαν εκ της θέσεως εξεταζομένου μάρτυρος, αφού ομώση ως μάρτυς, εν η περιπτώσει υπόκειται εις αντε-  
 10 ξέτασιν ως μάρτυς"

Μετά το πέρας της υπόθεσης της κατηγορούσης αρχής, η υπόθεση αναβλήθηκε σε μελλοντική ημερομηνία στην οποία ο κατηγορούμενος εμφανίστηκε με το δικηγόρο του, ο οποίος εμφανίστηκε γι αυτόν σε όλη τη ακρόαση της  
 15 υπόθεσης. Στο σχετικό πρακτικό της ημερομηνίας αυτής ο κατηγορούμενος ανέφερε τα πιο κάτω:

"1/12/89

Εμφανίσεις ως και προηγουμένως

Κατηγορούμενος παρών.

20 Ο κατηγορούμενος υιοθετά την κατάθεση του που έδωσε στην αστυνομία η οποία βρίσκεται ενώπιον του Δικαστηρίου ως τεκμήριο 3.

κ. Κληρίδης: Αυτή είναι η υπόθεση για την υπεράσπιση."

25 Δεν υπήρξε αμφισβήτηση του γεγονότος ότι ο πρωτόδικος Δικαστής δεν πληροφόρησε τον κατηγορούμενο για τα δικαιώματα του, όπως αναφέρεται στην σχετική παράγραφο που έχει μόλις εκτεθεί

30 Είναι φανερό από τη διατύπωση του άρθρου ότι η πληροφόρηση του κατηγορουμένου περί των δικαιωμάτων του, όπως καθορίζονται στην πιο πάνω νομοθετική διάταξη είναι μια θεμελιώδης πτυχή της ποινικής δικαιοσύνης

και οποιαδήποτε παράλειψη από μέρους του Δικαστηρίου να εκπληρώσει το υποχρεωτικό αυτό καθήκον, οδηγεί σε ακυρότητα της διαδικασίας.

Αναφορά στο σημείο αυτό μπορεί να γίνει στην υπόθεση *Rex v. Vassilis Toffi*, 14 C.L.R. 256 στη σελ. 258, όπου τέτοια παράλειψη κάτω από την τότε ισχύουσα νομοθεσία κρίθηκε ότι ήταν στη φύση μιας σοβαρής παρατυπίας η οποία έπρεπε να θεωρηθεί ολέθρια για την καταδίκη, και ότι η θέση αυτή υποστηριζόταν από τις Αγγλικές αποφάσεις *R. v. Thomas Graham*, 17 Cr. App. Rep. 40, και *R. v. Frank Villars*, 20 Cr. App. Rep. 150. 5 10

Δεν βλέπουμε κανένα λόγο να φύγουμε από αυτή την προσέγγιση μια και είναι σαφής και επιτακτική η διατύπωση του σχετικού άρθρου της Ποινικής Δικονομίας που παραθέσαμε στην αρχή της απόφασης αυτής, πράγμα που επιβάλλει κάποια παρέκκλιση από την προσέγγιση των Αγγλικών Δικαστηρίων. 15

(Βλέπε Archbold Criminal Pleading Evidence and Practice 41st Edition παραγράφοι 4-277, όπως επίσης και Loizou and Pikis, Criminal Procedure in Cyprus σελ. 113.) 20

Για τους πιο πάνω λόγους η έφεση επιτυγχάνει, η καταδίκη του εφεσείοντα ακυρώνεται και επομένως δεν τίθεται θέμα να εξετάσουμε τους υπόλοιπους λόγους εφέσεως.

*Έφεση επιτυγχάνει.*